

Zdeňka Bartošová, 20 let

Střední škola oděvní a služeb Vizovice

Tyršova 874, 763 12 Vizovice

1. Život

Živote.

Musíme si promluvit.

Živote,

nesnaž se to zamluvit.

Už dlouho pozoruju,

že nehraješ fér.

Už dlouho odporuju

s hraním tvých her.

Posloucháš mě vůbec?

Pro tebe je tenhle sloupec.

Živote, už se vzpamatuj!

Na mě trochu pamatuj.

Šetři mě bolesti a ztrát,

začni mě vážně brát.

A prosím, měj mě trochu rád.

Živote?

2. Vzpomínky

Před rokem sněžilo,

byla noc a já na stupínku.

Něco ve mně se snažilo

obnovit starou vzpomínku.

Procházela jsem ulicemi,

slzy proměňovala v led

a těšila se chvílemi,

že snad posunu se vpřed.

Nebe hrálo mi do karet,

podtrhovalo nálady.

Dým od zapálených cigaret

a moje hloupý nápady.

Smutek mísil se se vztekem -
já chtěla vzpomenout jaké to je,
když tělo hoří dotekem.
Je snad marná snaha moje?

Naděje stála opodál
a nahlas se mi smála.
Prý duše se mi zaprodá
ze srdce bude už jen skála.

A já špitnu do ticha
"Kam se to jen skrylo?"
Hlasitý smích utichá.
"Ach, tak takové to *bylo*."

Už si vzpomínám, už vím.
Hned teď odevzdám
srdce moje všem těm lžím,
a *nikdy* se jich nevzdám.

3. Už z toho nic není

Nebudu vám říkat,
jak moc jsem milovala.
Budu vám říkat,
jak moc jsem litovala.

Jak moc mě bolelo,
když postel byla prázdná.
jak srdce klelo,
když hra byla prohraná.

Jak čekala jsem na zázrak,
když slunce zmizelo za mrak.
A ty zatím s vínem
honil ses za tím stínem
dívky v podpatcích
a dupal po mých ostatcích.

Stejně tě miluji dál,
tebe a všechny ostatní.
A kdyby ses ptal
kde lásku uplatním -

Nikde, jsem už taková,
hloupá a bláhová.

4. Loutkohra

Stávala jsem tam na polici,
každý se zastavoval na ulici
a říkal, že chvíli mě mít
splněný sen musí být!

Pleť jemná, sněhově bílá,
rty rudé - taková jsem byla.
"Tak krásná," říkali.
Všude pochval přívaly.

Pak hrávali si se mnou,
prsa se pýchou vzedmou.
Ach, jak hezké to bylo!
Kéž by to neskončilo.

Avšak vše se končit musí,
i krása se jednou zhnusí.
Svět nehraje na lásku,
co visí *loutce* na vlásku.

Teď sedím tady v koutě
na konci svojí poutě.
Je tu tma a zima,
Strach si mě jímá.

"Snad by se mi to nestalo,
kdyby štěstí se mne zastalo?"
"Nemůžeš být milována,
jsi jen malá hloupá nána!"

5. Odraz

Zkusili jste někdy
zadívat se do zrcadla?
Napadlo vás tehdy,
jak tvář se rozpadla?

Zeptat se tamté osoby,
proč už ji nic nezdobí?
Proč hledí na vás jinak?
Kdy se z ní stal maniak?
Proč jí ty oči nesvítí?
Už to dávno není o bytí.

Stačí jedno zavítí
a jste jak ti psovití.
Kdo vám to udělal?
Kdo vaše tělo padělal?

Zeptat se musíte sami,
pak projít všemi tmami,
které skrývá vaše duše.
- a netvařte se takhle suše.

Co jiného vám pomoci může?
- Jen to, co skrývá vaše kůže!
Tak nebraňte se a pohlédněte
do tváře kdysi nemluvněte.

A já tu budu tiše se dívat
na vaši snahu ožívat.

Až budete myslet, že jste v pořádku
Začnu vám vyprávět jinou pohádku.

6. Zítřa

Stíny se tiše plíží
po starých zdech.
Tam pod těmi kříži
spočine můj dech.

Pohřbete mě tam,
na hřbitově bláznů.
Byla jsem jen klam,
živá už nevyvážnu.

Volala jsem vás!
Vy ani hlásku.
Hledala jsem vás
pro vaši lásku.

Už nedýchám a hned jste tady.
Už nemluvíím - jsou to mé klady?

Proč ksakru brečíte?
Za života mlčíte.
"Na výčitky není čas,"
slyšíte můj hlas?

Zmizte odsud!
Chci už ticho,
chci svůj osud.
Zmizni pýcho!

7. Na dobrou noc

V den, až zhasne Měsíc,
ti začnu slzy smutku utírat.
Myšlenek střepů tisíc,
avšak nenastal čas umírat.

V den, až zhasne Slunce,
začnu se od srdce smát.
U vína sepneme naše ruce,
už nebudeme mít nač se ptát.

"A v den, až zhasnou hvězdy?"
"Neboj, to tě trápit nemusí,
víš, že budu s tebou navždy.
Teď *spi*, dost už bylo diskuzí."

8. Cystická fibróza

Každá smrt je přirozená,
nejen ta v posteli.
Každá smrt je urozená,
i ta tvoje, příteli.

Nač mít strach?
Kamaráde, odvahu!
Spadneš na podlahu
a proměníš se v prach.

..

A my?
Zapomeneme.
Nikdo tě neměl rád.

A my?
Zapomeneme.
Jak city jsi nám krad.

9. Rok

Všechno se otočilo tak rychle,
podzim shazuje letní ozdoby,
a já pořád sedím uvnitř krychle.
napadaj tě jiný způsoby?

Všechno se otočilo tak rychle,
zima zahнала podzim někam daleko,
proč počítat mám týdny tyhle?
mlha už je všude, teče jako mléko.

Všechno se otočilo tak rychle,
zimu pohřbila nová tráva,
všechno je pořád ještě ztichlé
- i Ona za pravdu mi dává.

Všechno se otočilo tak rychle,
že léto jaru nedalo šanci,
a co teď ty se svou elegancí?

10. Lásky

Řeči povídané o lásce tak všední,
že ničím jiným než lží být nesmí.
Tys jim věřil, tak teď zbledni
hrůzou strašnou, co tě zděsí.

Z růží korunu
neb láska bolí -
Cítíš rudé trní?
Už se nezhojí.

Bolesti však nepodlehni,
máš už jenom tu.
Radši do očí jí pohlédni,
odříkej si modlitbu..

Věz, že zkušenosti už jsi nabył.
Napříště tuš a lásce nedůvěřuj.
Že rád bys vše milování pozbył?
Hloupost, jen důkladněji prověřuj!